

Pers.b.STOKLUND, A.

Arne Stoklund

Værnepligtig i Søværnet 1952/53

UDGÅET AF
BIBLIOTEKETS
SAMLING

Marinens
Bibliotek

000000700711

VÆRNEPLIGTIG I SØVÆRNET 1952/53

Af Arne Stoklund

Lidt forhistorie

Jeg er født 1931 i Bangsbo på Læsø. Efter 7 års skolegang i en gammel stråttækt skole kom jeg i 1946 i lære i Byrum Brugsforening på Læsø. Min lyst var ellers at komme til søs, men det ville mine forældre ikke høre tale om på det tidspunkt. De mente, at det var for farligt, vel særlig med henblik på minefaren, som stadig eksisterede i årene efter 2. verdenskrig.

Endskønt jeg befandt mig ganske godt som lærling i Brugsen, nærrede jeg dog stadig ønske om at komme ud at sejle, og i bedste forståelse med uddeleren i Brugsen og mine forældre fik jeg lov til at afbryde mit læreforhold i foråret 1949.

Og så kom jeg endelig til søs. Min første hyre var med DFDS' passagerskib "Vistula", og senere samme år, 1949, kom jeg ud med et andet af DFDS' skibe, en gammel kulfyret damper, "Brynhild", bygget 1907 i Sunderland. Det var meget vanskeligt at komme i Sømændenes Forbund dengang, så i 1950 måtte jeg ud i småskibsfarten. Efter at have sejlet med forskellige småskibe, træskibe med sejl og hjælpemotor, sluttede jeg i 1952 som bedstemand om bord i fiskekvasen "Norden" af Østerby, Læsø. (Fiskekvas = skib, indrettet til transport af levende fisk).

Søværnet

I 1951 havde jeg været på session i Frederikshavn og var blevet udskrevet til "Flåden", som der står i mine sessionspapirer, og i slutningen af 1951 modtog jeg min indkaldelsesordre, som lød på, at jeg skulle give møde ved Værftsbrovagten på Holmen 17. april 1952. Til orientering var der sammen med indkaldelsesordren vedlagt meddelelse om, hvad jeg selv skulle/måtte medbringe af grejer. Disse var: Foldekniv, kam, klædesbørste, skobørste, skosværte, synåle, garn, tråd, lommetørklæder, tandbørste, tandpasta og sæbe. Derudover var det tilladt at medbringe privat

undertøj og sort læderfodtøj. Man måtte under ingen omstændigheder optræde i civil dengang.

Jeg "gav møde" ved Værftsbrovagten som beordret, den 17. april 1952 klokken 11.00, sammen med en mængde andre nyindkaldte. Vi blev inddelt i grupper og derefter af nogle befalingsmænd ført til et lokale, hvor vi blev lægeundersøgt, målt og vejet samt vaccineret mod forskelligt. Derefter blev vi ført til Beklædningsmagasinet, hvor vi fik udleveret uniform og øvrige udstyr samt en hængekøje af sejldug. Da vi passerede ud gennem Beklædningsmagasinet, blev der med blåkridt skrevet et nummer på hver mands hængekøje. Det var vort såkaldte hovednummer. Jeg fik nr. 1699. Vort civile tøj blev anbragt i en papirsæk, forsynet med mærkeseddel, som vi udfyldte med den adresse, hvortil vi ønskede tøjet sendt.

Uden for Beklædningsmagasinet blev vi dirigeret ind i busser, som kørte os til Søværnets daværende eksercerskole, Arresødallejren, ved Frederiksværk, hvor vi skulle tilbringe de næste ca. to måneder.

Arresødallejren

Arresødallejren lå meget smukt med udsigt over Arresø til den ene side og en skov af store bøgetræer til den anden.

Lejrens bygninger bestod af store røde træbarakker med plads til et kompagni orløgsgæster i hver. Der var syv kompagnibaraker i alt, hvoraf den ene benyttedes til gymnastik m.v. Dvs., der havde oprindeligt været syv, men der var sket det, at 4. kompagnis barak var nedbrændt, vistnok i 1951. På stedet var der rejst store militærtelte. Derudover fandtes der en barak for administration og lejrledelse, en for kompagniførere og kompagnichefer samt en spisebarak. Lejrens faste vagtkompagni havde deres egen barak ved indkørslen til lejren, hvor der også fandtes et vagtløkkale med skildvagt uden for hele døgnet.

Kompagnibarakkerne var indrettet med én stor sovesal med køjesenge i to etager, stillet sammen i blokke på otte. Op mod væggen ved enden af køjerne stod en række jernskabe, et til hver mand, til opbevaring af udrustning, hvoriblandt gevær, som vi også havde fået udleveret. Paksæk og stålhjelm havde plads oven på skabet. I den ene ende af barakken var der et stort vaskerum, men kun med koldt vand. Det bestod blot af en række koldtvands-

haner anbragt over en lang afløbsrende. I barakkens anden ende fandtes kamre for delingsførere og halvdelingsførere, som var henholdsvis oversergenter og værnepligtige korporaler.

Opvarmning af barakkerne foregik ved hjælp af nogle vældige kakkelovne, men dem fik vi ikke brug for, da fyringssæsonen var ophørt inden aprilskolen startede.

Toiletter fandtes ikke i barakkerne. I en mindre barak for sig selv, anbragt på nogle pæle ud over en skrænt, var der en retirade, hvor orlogsgasterne kunne sidde på rad og række. Latrinen faldt så blot ned ad skrænten, hvor den med mellemrum blev afhentet af en vognmand.

Livet i lejren

Men foreløbig var vi blot lige ankommet til Arresødallejren. Vi blev med det samme inddelt i kompagnier og delinger. Jeg kom i 3. kompagni, 3. deling.

Den første aften gik med at mærke tøj. Alt skulle forsynes med nummer, som blev påført med mærkeblæk og med en tilspidset tændstik som pen. Vi lærte også, hvordan køjerne skulle redes reglementeret. Klokkeren 22.00 blev der blæst tapto, og det var tid at gå til køjs. Barakvagten blev sat, og derefter skulle der være ro overalt.

Næste morgen blæstes reveille klokken 06.00, og en befalingsmand gik gennem barakken og peb i en bådsmanspipe, hvorefter han råbte: "Rejse, rejse, ut af køjerne!" Nogle befalingsmænd kunne variere denne morgensalut med et: "Rejse, rejse, ut af køjerne, op og pisse, skide, skaffe, op og drikke morgenkaffe!" Vi havde en time til at få redt køjer, blive vasket og klædt på og spise morgenmad, som bestod af rå havregryn med mælk samt te og et par skiver sigtebrød med ost eller marmelade.

Bagefter var der morgenmønstring, og efter mønstringen blev vi af vor delingsfører, oversergent Mølgaard, vist rundt i lejren samt indført i de mest elementære regler for militær optræden. Endvidere blev vi orienteret om, hvad vi skulle lære i den tid, opholdet på eksercerskolen varede.

Eksercerskolen

Nu fulgte den daglige opøvelse i militære færdigheder. Vi lærte at hilse reglementeret, at stille op i forskellige kolonner,

at marchere og meget andet. Vi lærte at adskille og samle vort gevær, eksercere med det, holdt sigteøvelser, nærkampøvelser med bajonet påsat osv. Vi trænede på feltbane med og uden fuld feltmæssig udrustning. Vi kom på lange march- og løbeture med fuld feltmæssig udrustning, nogle gange med gasmaske på.

Et par gange om ugen var der gymnastik, herunder også lettere undervisning i judo, med påfølgende kold douche. Ligeledes et par gange om ugen havde vi roning, hvilken foregik på Arresø om bord på de såkaldte travailer, store rofartøjer med flad agterende.

Ind imellem de praktiske øvelser havde vi teori omhandlende forskellige krigsmæssige emner samt lidt om sundhed, sygdom og førstehjælp.

Endelig, som afslutning på eksercerskolen, var vi på skydebanerne, som lå ude i nærheden af, hvor Søværnets eksercerskole, Avderødlejren, nu ligger.

Fritid

I det hele taget syntes jeg, at vi havde det meget godt på eksercerskolen. Fra den tid, jeg havde sejlet med småskibe, var jeg vænnet til langt værre forhold, både hvad angik arbejdsdagens længde, kosten og de øvrige ting.

Vi tørnede til klokken 07.00 og havde almindeligvis udskejning klokken 16.00, med en times middag indimellem. Vi havde weekendfri fra lørdag middag til søndag aften klokken 24.00. Derudover havde vi en friaften til klokken 24.00 midt på ugen. I weekenden var jeg altid i København. Fra stationen i Frederiksværk gik der et specielt orlovstog til Østerport Station lørdag eftermiddag og tilbage igen søndag aften.

Hverdagsaftenerne tilbragte vi som regel på Orlogshjemmet, som lå ved udkanten af lejren. Her kunne vi købe kaffe, kage, sodavand, slik og tobaksvarer. Desuden fandtes der en læsesal med aviser og en skrivestue med brevpapir. Ind imellem arrangerede Orlogshjemmet også underholdning af en eller anden art.

Også hvad angik vejret, havde vi det godt i Arresødallejren. Foråret 1952 var et af de bedste i mange år, så bortset fra, at opholdet i lejren ikke var frivilligt, havde vi det omtrent som på en spejderlejr.

Slut på eksercerskolen

Da vi kom hen omkring 1. juni, steg spændingen med hensyn til, hvor vi kunne regne med at komme hen, når vi var færdige med eksercerskolen. Rygterne gik. Der blev talt om, at en del nok kunne risikere at komme til Grønland. Nogle af os kunne måske også regne med at blive udtaget til at gøre tjeneste i Arresø-dallejrens vagtkompagni, noget meget frygtet, fordi det var så trivielt.

Vi havde på et tidspunkt kunnet fremkomme med ønsker om fremtidigt tjenestested. Jeg havde ladet mig skrive op til København, heri også indbefattet at komme ud med et af flådens skibe, som på den tid næsten alle havde hjembase på Holmen. Imidlertid kunne vi ikke regne med, at vore ønsker ville blive opfyldt. Mange søgte samme sted hen, og der skulle jo naturligvis også bemandes på de mere populære tjenestesteder.

Endelig kom opslaget om fremtidigt tjenestested. Jeg var sammen med 13 andre værnepligtige blevet udtaget til konstabelskole på Holmen, hvor vi skulle uddannes til artillerikonstabler/korporaler og derefter om bord i motortorpedobådene.

Det var noget, hverken jeg selv eller de øvrige, der var blevet udtaget, havde overvejet muligheden for. Men foreløbig var jeg godt tilfreds med udsigten til at komme ind på Holmen, og jeg syntes da også, at det var spændende at være udtaget til en specialuddannelse, selv om denne ville medføre forlænget tjenestetid. Den almindelige tjenestetid som menig værnepligtig var dengang på 11 måneder.

Konstabelskole på Holmen

Den 10. juni 1952 pakkede vi vort grej i Arresødallejren og blev kørt ind på Holmen. Her blev vi indkvarteret på det gamle kaserne-skib FYEN, som lå ved kaj anlægget "Elefanten" umiddelbart i nærheden af Mastekranen.

FYEN havde i sin tid, i 1800-årene, været en såkaldt krydserfregat, men var blevet afrigget og forsynet med et overbygget tag. På dens kanondæk var der indrettet beboelse, banjer, og på hoveddækket fandtes kabys og skaffe-banjer. Vaskerum og toiletter fandtes ikke om bord, men i en lav bygning på kajen neden for landgangen.

På FYEN fik vi for første gang brug for hængekøjerne, som vi havde fået udleveret på indkaldelsesdagen. Det krævede lidt tilvænning at blive fortrolig med hængekøjerne, men da vi først havde fundet ud af at spænde dem rigtigt op, lå vi dejligt i dem.

Vi var nu konstabelelever og fik udleveret røde tjenestegrenseemblemer med en kanon og et anker over kors, hvilket viste, at vi var artillerister. Det meste af den første dag gik med at sy disse mærker på vort tøj og ellers komme i orden.

De næste dage blev vi vist rundt på Holmen, lavede skoleskemaer osv. Som lærere fik vi matros-fænrik Skaarup og artillerifænrik Gunnar Hansen. Den sidste var den, vi fik mest med at gøre, da det jo netop var artilleri, vi skulle uddannes inden for. Han gik under navnet "Gunnar-Skaffekort". Det var vist noget med, at han med særlig iver gik op i overvågningen af, at der blev klippet i orlogsgasternes skaffekort ved skafningen. Skaffekort var noget, man havde på de større tjenestesteder for at forhindre, at en mand fik udleveret mad mere end én gang. Det bestod af et lille papkort med afmærkning for hver af ugens dage, og når man fik udleveret mad, blev der klippet i kortet med en billettang ud for den pågældende dag.

Opholdet på konstabelskolen blev snart rutine. Men det var en behagelig rutine. Vi havde det særdeles godt. Således tørnede vi først til klokken 08.00, det vil sige, at vi kunne sove lige til klokken 07.00, og derefter havde vi en hel time til at blive vasket og klædt på samt spise. Jeg må lige nævne, at vore hængekøjer skulle tages ned og pakkes sammen hver morgen for derefter at anbringes et sted på øverste dæk. På et tidspunkt i slutningen af skoletiden kom vi for øvrigt til at bo på Søværnets Kaserne en kortere tid, men også der sov vi i hængekøjer.

Undervisning

Vor daglige skoleplan var opdelt i timer med artilleri, fjernkending, forskellig teori og indimellem gymnastik.

Ved undervisningen i artilleri lærte vi om 20 mm og 40 mm luftværnskanoner, at adskille og samle dem, benævnelsen for de enkelte dele, sigtemidler med videre. I et stort oppusteligt telt ("portobell"?) foretog vi "skydeøvelser". Det foregik på den måde, at der blev kørt en film med luftfartøjer, hvilke vi så skulle forsøge at ramme. Træfpunktet for projektilerne markeredes med lysende kryds på filmen.

Vi blev også undervist i håndskydevåben og håndgranater. Geværskydning havde vi lært på eksercerskolen, men den blev atter gennemgået. Derudover indøvede vi skydning med maskinpistol, Husquarna 9 mm, og pistol, Neuhausen 9 mm, samt håndgranatkastning. Ved gevær- og maskinpistolskydning benyttede vi skydebanerne på Aflandshage. Skydning med pistol foregik i Planbygningen på Holmen. Kastning med øvelseshåndgranater fandt sted på Holmens gymnastikplads, og med skarpladte på en særlig bane i nærheden af Roskilde.

Med til artilleriundervisningen hørte som nævnt også fjernkending. Den foregik i Fjernkendingsskolen på Holmen. Her lærte vi de forskellige skibs- og flytyper at kende således, at vi kunne genkende dem ved blot at se silhuetterne.

Fritid

På konstabelskolen havde vi den samme fritid som på eksercerskolen: fri hver weekend fra lørdag middag til søndag aften klokken 24.00 samt onsdag aften til klokken 24.00. De øvrige aftener tilbragte vi i reglen på KFUM's orlogshjem på Holmen. Det skete også, at vi, under opsyn, havde skriftlige opgaver at løse.

Ugepengene havde på eksercerskolen været 10 - 12 kroner. På konstabelskolen fik vi 15 kroner (?). For disse skulle vi holde os med tobaksvarer, sæbe og toiletartikler, samt hvad vi ellers måtte ønske at købe på orlogshjemmet af kaffe, wienerbrød med videre. Alligevel slog ugepengene helt godt til. En øl på et værtshus kostede kun nogle få kroner, og en biografbillet kunne det også blive til indimellem. Men i øvrigt havde jeg en fast pige i København og desuden også familie, så hos disse tilbragte jeg det meste af min fritid, mens jeg var på konstabelskolen.

Gniben - Sjællands Odde

Kort tid før skolens afslutning blev vi sendt til Gniben på Sjællands Odde, hvor vi skulle skyde med 20 og 40 mm luftværns- skyts efter fly-slæbemål, det vil sige, at en flyvemaskine via en lang wire slæbte et stort lærred, hvilket var målet, som vi skulle forsøge at ramme. Naturligvis var sikkerhedsafstanden til selve flyvemaskinen meget stor.

Skønt vi kun var i slutningen af august måned, var vejret koldt,

blæsende og regnfuldt i den tid, vi var på Gniben. Ude på spidsen af den nøgne odde, hvor kanonerne var opstillet, var der ingen læ, og vi frøs bravt, mens vi sad ved kanonerne.

Men ellers havde vi det godt på Gniben. Beboelsesbygningerne var helt nye med firemandskamre, og i messen fik vi endog maden serveret. Vi spiste sammen alle, chefen, officerer, befalingsmænd og elever. Det eneste generende var, at vi ikke kunne komme nogen steder om aftenen. Skolen lå helt øde, og der var langt til nærmeste beboelse, hvilken for øvrigt kun var en ganske lille landsby.

Men opholdet på Gniben varede blot en uges tid, så det var til at overse. Da skydningen var forbi, vendte vi tilbage til Holmen.

Konstabel

Efter skydningen på Gniben manglede vi blot den afsluttende eksamen på konstabelskolen. Denne blev afholdt omkring 5. september. Vi var herefter konstabler og fik en rød vinkel med spidsen nedad og tjenestegrenseemblemet ovenover på hvert ærme. Ugepengene som konstabel var 18 kroner.

Dagen efter eksamen fik vi at vide, hvilke motortorpedobåde vi skulle om bord i, og vi fik udleveret ekstraudstyr til brug om bord. Dette bestod af søbeklædning, ekstra stortrøje, islandsk trøje, støvler, tykke sokker, skindhue og uldne vanter.

Motortorpedobådene

Motortorpedobådene (MTB) var en helt ny fartøjstype inden for det danske søværn, idet de først var blevet indført efter 2. verdenskrig. De første 10 MTB'er var af tysk oprindelse, overtaget fra de amerikanske besættelsesmyndigheder i Tyskland i 1947 og følgende år. De var såkaldte displacementsbåde, det vil sige bygget i almindelig skibsform og skærende sig gennem vandet under sejladsen i modsætning til glidebådstypen, som senere blev indført i søværnet.

MTB'erne var bygget af træ. De var på 100 tons og 35 meter lange. Maskinkraften bestod af tre Mercedes-dieselmotorer: BETTY (bagbord), SARA (styrbord) og MUSSE (midtskibs), på hver 2500 hk, i alt 7500 hk (i de såkaldt "supercharged" både), hvilke gav bådene en fart på 42 knob.

Armeringen bestod af to indbyggede torpedorør, et i hver side af stævnen, en 40 mm Bofors-maskinkanon agter, en 20 mm Oerlikon-maskinkanon i dobbeltaffutage midtskibs samt en 20 mm maskinkanon (den oprindelige tyske Rheinmetal) oppe foran, nedsænket i den høje bak.

Hver båd havde en besætning på 25 mand: Chef, som var løjtnant eller kaptajnløjtnant, næstkommanderende, maskinchef, regnskabsfører (oversergent), maskinoversergent samt et antal mather og konstabler/korporaler, der alle var specialuddannede inden for henholdsvis torpedo-, artilleri-, matros-, tele- og maskintjeneste. Derudover var der nogle få værnepligtige menige.

Beboelsesforholdene om bord var meget trange. Når bådene lå på Holmen, var besætningerne indkvarteret på kaserneskipet FYEN, og kun de, der havde vagt, var om bord. Men på togter måtte alle 25 besætningsmedlemmer naturligvis være på skibet. Officerer, oversergenter samt nogle af matherne boede henholdsvis midtskibs og forude, medens resten, 14 mand, boede i et lille lukaf under dæk agter. Her var der otte lærredskøjer, som kunne rulles op mod skottet om dagen, og derudover seks såkaldte "svæveplaner", det vil sige flade køjer af lærred spændt ud over en jernramme, som blev hængt op over hverandre i kæder om natten. Disse sidste hang i dækket oven over spisebordet således, at man måtte kravle under dette, når alle køjer var hængt op. Hver mand havde et ganske lille skab, nærmest en kasse ind i skottet, til alt sit grej. Paradetøjet hang i et særligt aflukke midtskibs. Ud i et med lukafet fandtes kabysen som et lille hak ind i forreste skot. Her skulle kokken, der i reglen i det civile liv var fisker, lave mad til alle 25 mand, og desuden fungerede kabysen også som vaskerum for de 14, som boede agter. Der fandtes blot et almindeligt lille vandfad til fælles afbenyttelse. På togter fik vi kun rigtigt bad, når vi samlet blev ført til en eller anden badeanstalt, hvis sådan fandtes, hvor vi kom.

P 555 HØGEN

7. september 1952 blev jeg tilkommanderet MTB P 555 HØGEN som artillerikonstabel. Jeg var skytte på forreste 20 mm luftværnskanon, som var nedsænket i dækket på den høje bak oppe foran. Vort første togt gik til Køge og farvandet deromkring, hvor vi foretog forskellige natøvelser. Senere i september var vi i

Kristiansand i Norge og derefter i Århus. Efter endnu et togt til Århus i oktober sejlede vi sidst i november ud på et togt til England. Vi gik gennem Kielerkanalen og derfra til den Helder i Holland, hvor vi lå nogle dage. Fra den Helder gik vi til Harwich i England for at holde øvelser sammen med engelske MTB'er. I Harwich lå vi i længere tid og kom bl.a. på udflugtsture til London.

Under en natøvelse strandede et af vore søsterskibe, P 553 HAVØRNEN, den 3. december tidligt om morgenen på Scroby sandbanken ud for Great Yarmouth. Der stod den indtil 14. januar 1953, da det endelig lykkedes at få den fri og bugseret hjem til Holmen.

Uheldet var i det hele taget ude efter os på dette togt. På hjemvejen kolliderede HØGEN den 7. december i Kielerkanalen med et norsk tankskib, INA af Oslo. Den forreste del af bagbords side blev revet op, og HØGEN begyndte straks at synke. Ved anvendelse af presenninger som lækmåtter og ved at føre tros-ser i land lykkedes det os at holde skibet flydende, indtil et par slæbebåde kom til stede. Der blev ført lænsepumper om bord, og med nogle wirer under bunden af HØGEN "bar" slæbebådene os til Rendsborg, hvor vi kom i tørdok. Under opholdet i Rendsborg var besætningen indlogeret på hotel og havde kronede dage, mens HØGEN blev foreløbigt repareret således, at vi kunne sejle hjem til København ved egen kraft.

Besætningen blev frakommanderet på Holmen 17. december, da HØGEN herefter skulle gennemgå en omfattende reparation.

MTB-basen

Fra 18. december 1952 til 7. februar 1953 var HØGENs besætning disponibel på MTB-basen. Vi var indkvarteret på kaserneskipet FYEN og havde intet særligt arbejde at passe, men skulle blot vente på nyt skib.

Julen tilbragte jeg i København. Derimod havde jeg nytårs-orlov og var hjemme på Læsø i nogle dage.

P 565 FALKEN

8. februar 1953 blev HØGENs tidligere besætning tilkommanderet P 565 FALKEN. Da vinteren tegnede ret streng, og der var begyndende isdannelser i de indre farvande, blev alle MTB'erne dirigeret til Frederikshavn for ikke at risikere at fryse inde

på Holmen. I Frederikshavn lå vi nogle dage, men da isen tiltog, blev det besluttet at fortsætte til Hirtshals, hvilken havn næsten altid er isfri, selv i strenge vintre. Hvor længe vi lå der, husker jeg ikke, men vi fik brug for al vor vinterbeklædning. Under vagttjeneste var vi iført duffelcoats og træskostøvler for at holde varmen blot nogenlunde.

Efter opholdet i Hirtshals vendte vi tilbage til Holmen, hvorfra der blev foretaget forskellige togter til bl.a. Århus.

9. marts 1953 blev jeg udnævnt til korporal og fik to røde vinkler med spidserne opad og tjenestegrenseblem nedenunder på hvert ærme. Min løn steg til 28 kroner om ugen, hvortil kom 60 kroner om måneden i MTB-tillæg under udkommando.

Pengene strakte helt godt til, men som tidligere nævnt betød min specialuddannelse som konstabel/korporal, at tjenestetiden blev forlænget med godt fire måneder. Vore øvrige kammerater fra indkaldelsen i foråret 1952 blev hjemsendt i løbet af marts måned 1953.

I april måned gik jeg til tandbehandling på Holmens tandklinik. Da et nyt tog skulle starte sidst i april, blev jeg, for at kunne fortsætte tandbehandlingen, frakommanderet FALKEN 23. april og tilkommanderet MTB HÆRFUGLEN, som ikke skulle med på det forestående tog.

P 554 HÆRFUGLEN

Opholdet på HÆRFUGLEN blev kun kortvarigt. HÆRFUGLEN skulle lægges op og vistnok repareres. Den 30. april blev besætningen overflyttet til MTB-basen.

MTB-basen

Fra 1. maj til 1. juli 1953 var jeg tilkommanderet MTB-basen og indkvarteret på kaserneskipet FYEN.

Sommeren var fin med sol og varme. For os, som gik hjemme på basen, var det den rene drivertilværelse. Vi lavede intet. Efter morgenskåfningen fandt vi et godt sted på Holmen, hvor vi tog solbad og sov indtil middag. Om eftermiddagen badede vi somme tider i havnen fra en flydende badeanstalt ved "Hønsbroen", hvor den gamle fregat JYLLAND dengang lå, eller vi gik i samlet trop til Amager Strand. Vi kunne gå i land hver aften og nat, hvis det passede os, og såfremt vi var kommet sent til køjs,

sov vi ud i solen om dagen.

I pinseorloven var jeg en tur hjemme på Læsø. Det var min sidste orlov i min værnepligtstid.

Da min hjemsendelse nu nærmede sig, var jeg begyndt at tænke på beskæftigelsesmuligheder efter værnepligtstiden. Det endte med, at jeg henvendte mig på Søværnets Personelkontor og forhørte om evt. mulighed for at fortsætte i Søværnet som frivillig korporal. Man meddelte imidlertid, at der ikke for øjeblikket var behov for frivillige korporaler, men hvis jeg ønskede at fortsætte i Søværnet, kunne jeg overgå som math, imod at gennemgå supplerende skoling.

Da dette ikke havde min umiddelbare interesse, oplyste Personelkontoret, at der også fandtes den mulighed at blive mine-mekaniker i Søværnet. Der krævedes ingen forudgående faglig uddannelse, betingelsen var blot, at man havde aftjent sin værnepligt med nogenlunde gode bedømmelser. Lønnen var rimelig god. Jeg fik udleveret et ansøgnings-skema, hvilket jeg efter min hjemsendelse indsendte til Personelkontoret.

P 557 JAGTFALKEN

1. juli 1953 blev jeg tilkommanderet P 557 JAGTFALKEN. Jeg havde nu blot en måned tilbage inden min hjemsendelse og nåede ikke med på flere togter. Vi sejlede nogle prøveture i Øresund, men mere blev det ikke til.

Jeg begyndte så småt at forberede min hjemsendelse. Hos en skrædder i Blågårdsgade bestilte jeg et sæt nyt tøj, mørkeblåt med svag tern. Benklæderne var smalle og med spansk linning, hvilket var moderne dengang. Prisen var 225 kroner.

Den 31. juli, samme dag, som jeg skulle hjemsendes, blev jeg frakommanderet JAGTFALKEN.

Hjemsendelse

Den sidste dag gik med at aflevere udrustning med videre. Jeg fik udleveret orlogsbog og hjemsendelsespas, hvilket sidste gav ret til fribefordring til hjemstedet.

Vi var 11 korporaler fra MTB'erne, som skulle hjemsendes. Efter en lille afslutningsfest med spisning af stegte ål, øl og snaps, gik vi hver til sit. Vi havde forinden udvekslet private adresser for senere at vedligeholde kontakten.

Men som det så ofte går med den slags aftaler, indgået under en vis sentimental påvirkning af at have delt godt og ondt i en periode, holdt heller ikke vor aftale længe. Et par stykker af os udvekslede julekort i nogle år, men derefter sluttede forbindelsen.

Men jeg havde altså nu afsluttet $15\frac{1}{2}$ måneds værnepligtstid ved Søværnet. Samme aften, 31. juli 1953, rejste jeg hjem til Læsø.

Efterskrift

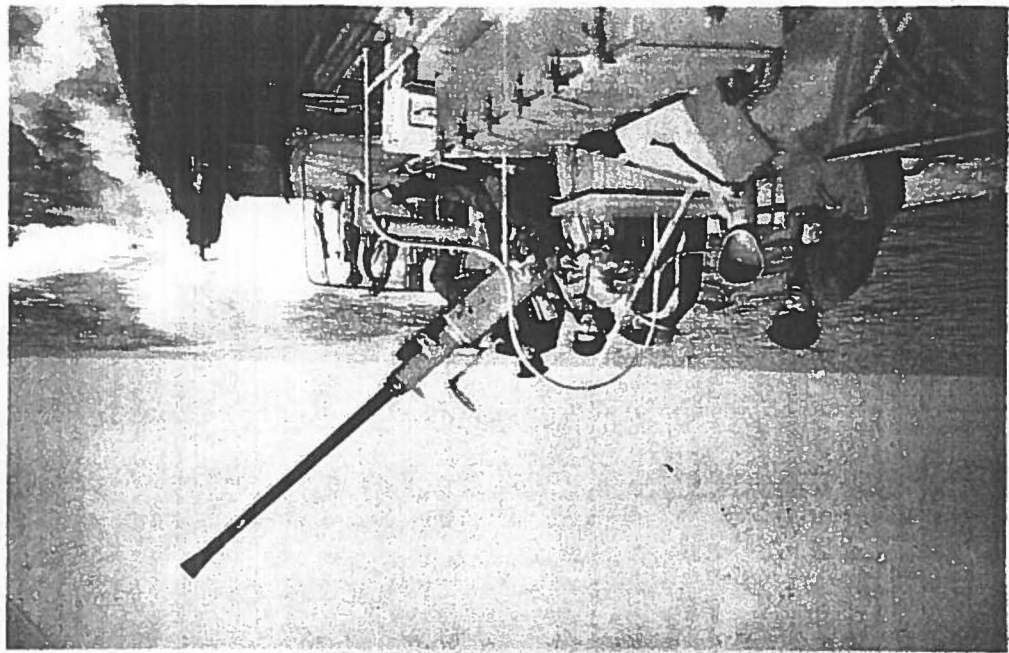
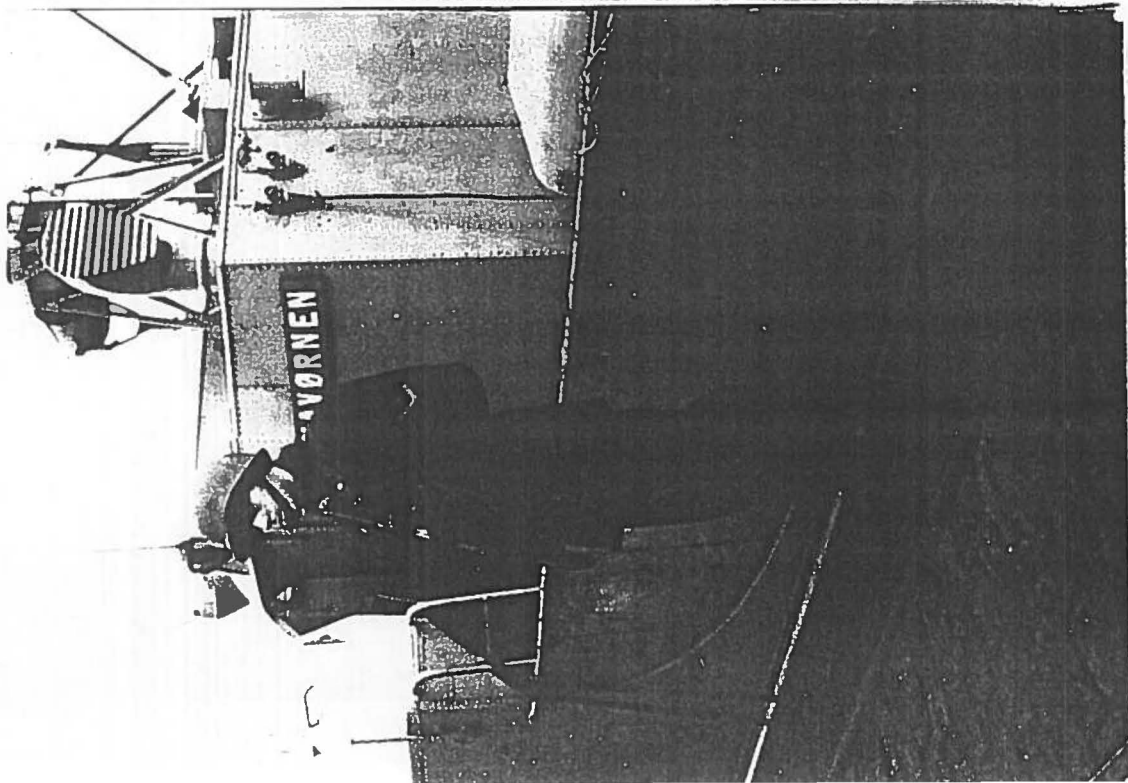
I august måned 1953 indgav jeg ansøgning om antagelse som mine- mekaniker ved Søværnet.

I november 1953 mødte jeg atter på Holmen og forrettede derefter tjeneste som minemekaniker ved Søminevæsenet i yderligere syv år, indtil 1960.

- Men det er en anden historie.

København, juni 1995

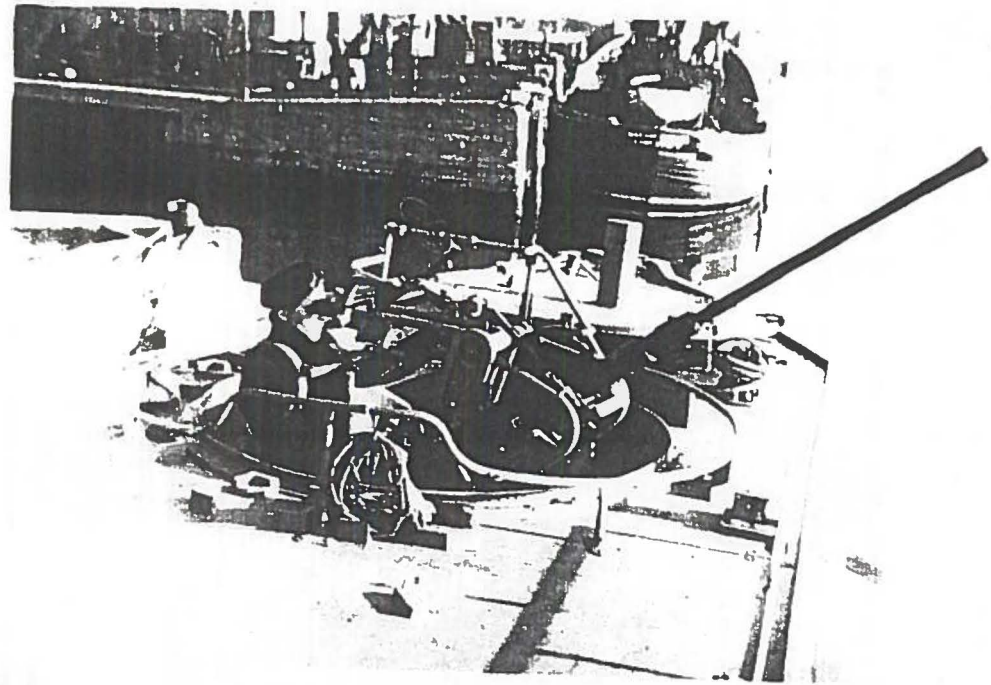
Arne Stoklund

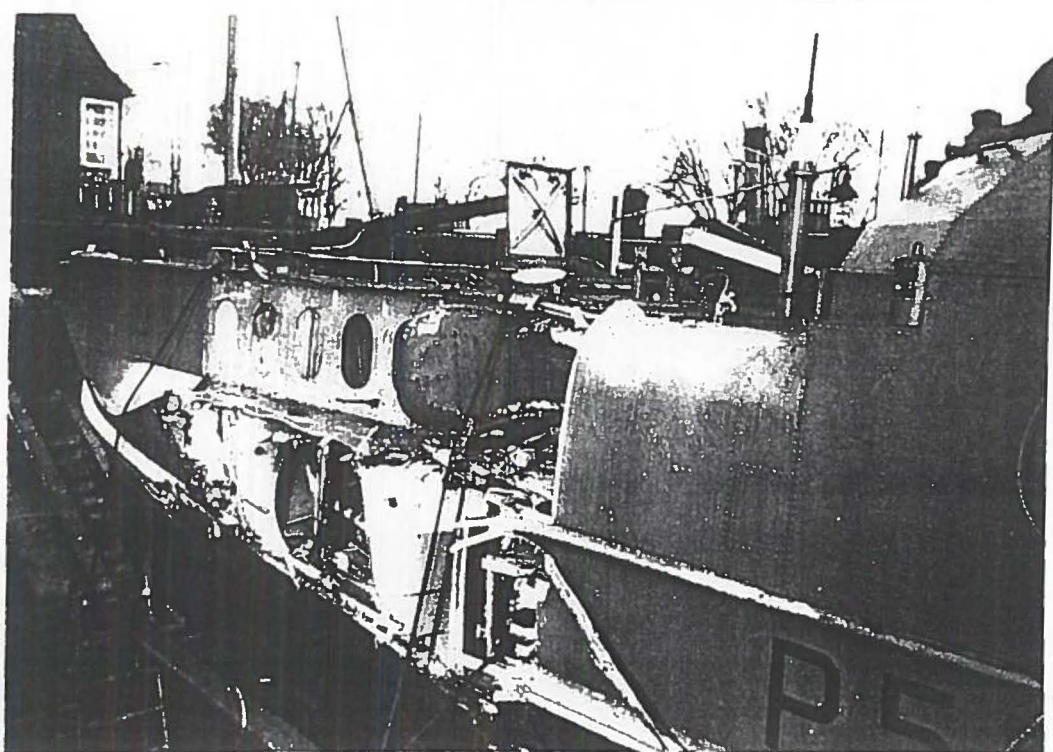
Anne Stoklund
1958.

40 mm agtøe.

20 mm
P555
Hdgen
Kovestoft
1952
Engl.

Hdgen
i dok
Rendsburg
Dec 1952
Efter
Kollision
med
Norsk
Tækbåd

Kielerkanalen

P565
Falken
Holmen
1953

